

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810204413
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5810204413.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Evy Malíkovej, v právnej veci žalobcu: S. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. č. XXX, proti žalovaným: 1/ K. J., nar. XX.XX.XXXX, 2/ K. J., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom XXX XX U. č. XXXX, obaja právne zastúpení: Mgr. Igor Palider, advokát, zo sídlom XXX XX U., J. X. č. XXX, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, vypratanie hnutelnosti a odstránenie stavby, o späťvzatí žaloby, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 8C/97/2010-323 zo dňa 08. apríla 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku I. **s a n e d o t ý k a .**

Žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Námestovo (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) napadnutým uznesením hore uvedené konanie zastavil (výrok I.) a žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % (výrok II.). V odôvodnení uznesenia konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou, ktorá bola súdu doručená dňa 21.09.2010 v spojení s pripustenou zmenou zo dňa 04.02.2011 domáhal, aby súd určil, ...že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní odstrániť z pozemku zobrazenom ako parcela reg. „C“ č. 1827/2 zastavané plochy a nádvoria o výmere 127 m², ktorý vznikol na základe GP č. 17951381-41/2010 zo dňa 14.06.2010 odčlenením od pôvodného pozemku pk parcela č. 710/2, zapísanom v pk vložke č. XXX a LV č. XXXX, k. ú. a obec U. vedenom Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Námestovo stavbu - hospodársku budovu a uviesť tento pozemok do pôvodného stavu. Ďalej sa domáhal, aby ...súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať všetky nimi vnesené hnutelné veci, najmä oplotenie, udiareň a hnojisko z pozemku zobrazenom ako parcela reg. „C“ č. 1827/10 zastavané plochy a nádvoria o výmere 94 m², ktorý vznikol na základe GP č. 17951381-41/2010 zo dňa 14.06.2010 odčlenením od pôvodného pozemku pk parcela č. 710/2, zapísanom v pk vložke č. XXX a LV č. XXXX, k. ú. a obec U. vedenom Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Námestovo a uviesť tento pozemok do pôvodného stavu. Taktiež, aby ...žalovaní 1/ a 2/ uhradili žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 463,55 eur, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku...“. Žalobca svojím návrhom zo dňa 07.04.2021 zoberal svoju žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť. Na pojednávaní konanom na Okresnom súde Námestovo dňa 08.04.2021 právny zástupca žalovaných uviedol, že súhlasia so späťvzatím žaloby. Zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko od samého začiatku považujú žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, okresný súd konanie v zmysle ustanovení § 144 až § 146 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) zastavil. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa

§ 251 CSP a § 256 ods. 1 CSP, pretože žalobca späťvzatím žaloby v celom rozsahu procesne zaviniť zastavenie konania. Žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu (č. I. 321 spisu).

2. Voči výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a žalovaným náhradu trov konania nepriznal. Uviedol, že žalobou zo dňa 17.09.2010, zmenenou dňa 04.01.2011 sa domáhal voči žalovaným vypratania jeho parciel: C-KN parc. Č. 1827/2 a C-KN parc. Č. 1827/10, ktoré boli vytvorené k žalobe priloženým geometrickým plánom i vydania bezdôvodného obohatenia za ich užívanie. Ku dňu podania predmetnej žaloby bol v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník pozemku, z ktorej boli nové parcely vytvorené. V inom súdnom konaní, vedenom pred Okresným súdom Námestovo pod pôvodnou sp. zn. 5C/20/2010 a po rozsudku Najvyšším súdom SR pod novou sp. zn. 11C/29/2017, sa žalovaní domáhali určenia, že vlastníkami predmetného pozemku sú oni. V tomto konaní súd právoplatne rozhodol, že žalovaní nadobudli vlastnícke právo vydržaním. Táto skutočnosť bola súdu oznámená žalovanými podaním zo dňa 04.01.2021, a to v nadväznosti na zápis vlastníkov v katastri nehnuteľností. S ohľadom na uvedené bol nútený vziať podanú žalobu späť. Pretože rozhodnutie súdu v tejto veci bolo závislé od rozhodnutia súdu v inom súdnom konaní, má za to, že až do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 11C/29/2017 viedol konanie dôvodne. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd o trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP.

3. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadali uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 387 ods 1. CSP potvrdiť a žalobcu zaviazat' k náhrade trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Tvrdenia žalobcu, že ku dňu podania žaloby o vypratanie pozemkov v k. ú. U. v konaní pod sp. zn. 8C/97/2010 bol ako vlastník zapísaný v katastri, pokladá za účelové. Vyslovili, že tento si bol od počiatku vedomý, že pôvodná vlastníčka sporných pozemkov S. D., ktorá vypovedala aj v konaní sp. zn. 5C/20/2010 (resp. sp. zn. 11C/29/2017), nikdy nemohla platne previesť pozemky, ktorých sa žalobca domáhal vypratania na jeho osobu, pretože tieto pozemky nachádzajúce sa v ich dvore jej nikdy nepatrili. Uviedli, že z konania vyplynulo, že žalobca opieral svoj nárok o vypratanie pozemkov o špekulatívny prevod od osoby, ktorá nebola vlastníčkou a stav nesúladi vlastníctva evidovaný v katastri sa snažil využiť na úkor žalovaných vo svoj prospech. Žalobca si teda musel byť už pri bežnej opatrnosti a tomu zodpovedajúcemu úsudku vedomý, že svojou žalobou o odstránenie stavby (postavenej v 50-tych rokoch ako aj oplotenia) zasahuje hrubým spôsobom do práva oprávnenej držby trvajúcej viac ako 60 rokov. Právne riziko z toho prameniace malo u žalobcu vyvolať presvedčenie, že z jeho strany ide o účelovú žalobu, ktorá sa neopiera o náležitý právny základ, ale o chybný zápis vlastníckeho práva evidovaný v katastri v neprospech žalovaných. Za danej právnej situácie to bol práve žalobca, ktorý vyvolal trovy konania a je legitímne, aby bol zaviazaný aj k ich náhrade v plnom rozsahu. K náhrade trov konania žalovaní 1/ a 2/ poukázali na zásadu úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Preto ak nebolo preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaných, ktorí sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi ich správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp. zn. I. ÚS 196/09). K aplikácii ust. § 257 CSP uviedli, že toto predpokladá výnimočné okolnosti, pričom sa musí vykladať prísne reštriktívne. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o výsledok konania. Žalobca však svojou účelovou žalobou vyvolal u žalovaných nevyhnutnú potrebu obrany ich dotknutého práva, čo musí zákonite viesť k jeho zaviazaniu na náhradu trov. V opačnom prípade by žalovaní, ako úspešná strana v spore, utrpeli majetkovú ujmu v dôsledku platenia trov konania.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o náhrade trov konania a bez nariadenia pojednávania toto rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 vo výroku o náhrade trov konania potvrdil ako vecne správne. Uznesenia súdu prvej inštancie vo výroku I., odvolaním nenapadnutom, sa nedotýka.

5. Odvolací súd po preskúmaní námietok žalobcu vyhodnotil podané odvolanie ako nedôvodné, pričom bližšie uvádza:

6. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie na základe späťvzatia žaloby žalobcom, ktoré bolo súdu doručené dňa 07.04.2021, konanie zastavil. Dôvod späťvzatia žaloby bližšie nekonkretizoval (č. I. 321 spisu). Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP upravujúce zásadu procesnej zodpovednosti strany za zavinenie, pretože dospel k záveru, že žalobca svojím správaním zastavenie konania procesne zavinił.

7. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že tento vzal žalobu späť z dôvodu, že žalovaní nadobudli v inom súdnom konaní, vedenom pred Okresným súdom Námestovo pod pôvodnou sp. zn. 5C/20/2010 a po rozsudku Najvyšším súdom SR pod novou sp. zn. 11C/29/2017 vlastnícke právo k sporným parcelám vydržaním. Žalobou menenou dňa 04.01.2011 sa žalobca domáhal voči žalovaným vypratania týchto parciel i vydania bezdôvodného obohatenia za ich užívanie. Podľa vyjadrenia žalobcu s ohľadom na uvedené odpadol dôvod, pre ktorý bola žaloba podaná. Preto žiadal, aby súd vo vzťahu k náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 257 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov konania neprizná. Odvolací súd uvádza, že z podania žalobcu nevyplýva, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniła zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

9. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

10. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, potom je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pokiaľ žalobca žalobu musel zobrať späť pre správanie žalovaného, spočívajúce v splnení žalovaného nároku, napríklad v úhrade žalovanej sumy po začatí konania, potom je potrebné konštatovať, že žalovaný procesne zavinił zastavenie konania. Ak by žalobca žalobu zobral späť bez udania dôvodu alebo bez toho, aby išlo o reakciu na správanie žalovaného, a teda nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému, znáša trovy konania žalobca.

11. Zásada procesnej zodpovednosti znamená, že trovy konania je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá ich vznik zaviniła. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Pojem „procesné zavinenie“ použitý v ust. § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zavinenie nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzatiu žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 563/01, tiež I. ÚS 469/04).

12. Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pričítať na ľarchu toho, kto sa iba bránił. Pokiaľ jedna procesná strana zavinił, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania (pozri Civilný sporový poriadok, Komentár, autorov doc. JUDr. Marek Števcěk, PhD. a kol., vyd. C.H.Beck v Prahe 2016, str. 934).

13. Len v prípade, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Znamená to, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala nárok na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter.

14. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výnimočnosť môže spočívať v

okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane niektorej strany sporu. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané charakterom určitej procesnej situácie, prípadne sa môžu týkať celkom špecifických sociálnych aspektov strán sporu. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť.

15. Odvolací súd po posúdení žalobcom produkovaných tvrdení konštatuje, že tieto nie sú spôsobilé spochybniť rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania. Odvolací súd sa zamerlal na zistenie, či v danom prípade povaha a okolnosti sporu nespĺňajú kritérium výnimočnosti. V danom prípade však dospel k záveru, že konanie nemalo špecifický charakter a ani sa nejedná o špecifickú procesnú situáciu odôvodňujúcu aplikáciu ust. § 257 CSP. Do úvahy odvolací súd zobral tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadol i na postoj strán v spore. Žalobca sa predmetnou žalobou domáhal voči žalovaným vypratania a vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie jeho parciel: C-KN parc. č. 1827/2 a C-KN parc. č. 1827/10, nachádzajúcich sa na pozemku, kde bol ku dňu podania predmetnej žaloby v katastri nehnuteľností evidovaný ako vlastník. Žaloba bola na súd doručená dňa 21.09.2020. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že ešte pred podaním danej žaloby prebiehalo na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 5C/20/2010 konanie o určenie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam titulom ich vydržania. Tento žalobný návrh bol na súd podaný dňa 11.02.2010. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 09.02.2011 vyplýva, že žalobca si bol vedomý tohto konania, a teda aj rizika s týmto konaním spojeného, a to, čo do výsledku tohto konania a dôsledkov z neho vyplývajúcich. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že každý má právo domáhať sa ochrany svojich práv na súde, avšak musí si byť vedomý toho, že v prípade neúspechu v spore mu vzniká povinnosť nahradiť trovy konania protistrany. Odvolací súd taktiež nezistil, že by k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaných, preto im nemožno pričítať procesné zavinenie na zastavení daného konania. Za situácie, keď žalobca vzal žalobu späť, a to nie preto, že by dosiahol to, čo v žalobe požadoval, z procesného hľadiska platí, že zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

16. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

17. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ust. § 396 ods. 1 s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní mali v odvolacom konaní plný úspech v rozsahu 100 %. Z tohto dôvodu im odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

18. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)